

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Львівська політехніка»
Інститут архітектури та дизайну
Кафедра дизайну архітектурного середовища

Пояснювальна записка
до бакалаврської кваліфікаційної роботи на тему:
ДИЗАЙН АРХІТЕКТУРИ «КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО ЦЕНТРУ ІМ. Б.
ШУЛЬЦА» У М.ДРОГОБИЧІ, ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Виконала: ст.гр.АР-45

Фоміна Каріна

Керівники:

проф.Проскуряков В.І.

ст.викл.Богданова Ю.Л.

Оригінальність тексту становить:

_____ %

На плагіат перевірів:

Львів - 2021

ЗМІСТ

Анотація	3
Вступ	7
РОЗДІЛ 1. Бруно Шульц – мистець, художник, письменник	8
Висновки до розділу 1	17
РОЗДІЛ 2.	
2.1. Деконструктивізм в архітектури	18
2.2. Аналіз аналогів стилю деконструктивізм	21
Висновки до розділу 2	23
РОЗДІЛ 3.	
Опис конструктивно-архітектурного вирішення	24
РОЗДІЛ 4. Економічна частина	27
РОЗДІЛ 5 Архітектурно-конструктивна частина	31
ВИСНОВКИ	36
Список використаної літератури	38
ДОДАТКИ	39

Анотація

Фоміна К.А., Проскурjakов В.І. (професор), Богданова Ю.Л. (керівник).
Дизайн архітектури «Культурно-мистецького центру ім..Б.Шульца» у
м.Дрогобичі, Львівської області. Бакалаврська кваліфікаційна робота. –
Національний університет «Львівська політехніка», Львів, 2021.

Розширена анотація.

На даний час архітектори все частіше звертаються до стилю деконструктивізм. Сміливий, нетрадиційний, цей стиль надихає архітекторів та дизайнерів на нові нестандартні рішення. При проектуванні культурно-мистецького центру іменованого таким відомим та сміливим мистцем як Бруно Шульц, деконструктивізм став надзвичайно доречним вибором.

Пропрацьований проект центру з прилягаючою територією покликаний виконувати культурну, просвітницьку, мистецьку функції. У своєму проекті я намагалася пропрацювати максимально полі функціональність центру, запроектовано велику кількість приміщень для відпочинку та хобі. Продумано приміщення для різноманітних мистецьких класів – гончарство, хореографія, музика, фрески. Також приміщення з розважальною функцією – кафе з терасою, театральна зала. Тоді коли перший поверх розрахований на широку публіку, на другому поверсі в основному зосереджені приміщення для більш вузького кола – це універсальний зал (поліфункційний), приміщення для засідань, музей, бібліотека. Як на першому, так і на другому поверсі продумані усі господарські приміщенні (санвузли, кухня), допоміжні приміщення (гримерки, бойлерні та котельня, приміщення для музейних експонатів, запасники виставкового залу).

Об'єкт дослідження – проєктований центр з культурною, просвітницькою, мистецькою функцією та розробка прилеглої території.

Предмет дослідження – культурно-просвітницькі будівлі запроектовані у стилі деконструктивізму.

Мета дослідження: проаналізувати приклади і виявити тенденції в деконструктивізмі, котрі допоможуть максимально точно дотримуватися обраного стилю, водночас не втрачаючи автентичності.

Результати дослідження. Вивчити та проаналізувати найкращі сучасні приклади деконструктивізму, проаналізувати історичний досвід, для того, щоб інтегрувати його у свій проєкт культурно-мистецького центру імені Бруно Шульца.

Ключові слова – культурно-мистецький центр, Бруно Шульц, деконструктивізм, інтеграція міжнародного досвіду проектування поліфункціональних центрів.

Перелік використаних літературних джерел.

1. Деконструктивізм в контексті архітектурної ідеології. Король Є.І., Криворучко О.Ю., Вісник НУ «ЛП», випуск 32, 2004. – с. 62-66.
2. <http://history.org.ua/LiberUA/978-966-00-1359-9/978-966-00-1359-9.pdf>
3. <https://uk.wikipedia.org/wiki/>
4. <https://konst.com.ua/deconstructivism/>
5. <https://konst.com.ua/deconstructivism/>
6. <http://dan-project.com.ua/uk/1520-2/>
7. <http://www.am-metropolis.org.ua/uk/arhstyles/67-dekonstrukt.html>

Abstract

Fomina K.A., Proskuryakov V.I. (professor), Bohdanova Y.L. (supervisor).
Architecture design of “Cultural and Art Center named after Bruno Schultz” in
Drohobych, Lviv region. – Lviv Polytechnic National University, Lviv, 2021.
Extended abstract.

Currently, architects are increasingly turning to the style of deconstructivism. Bold, unconventional, this style inspires architects and designers to new non-standard solutions. When designing a cultural and artistic center named after such a famous and bold artist as Bruno Schultz, deconstructivism became an extremely appropriate choice.

The elaborated project of the center with the adjacent territory is called to perform cultural, educational, artistic functions. In my project I tried to work out the maximum functionality of the center, designed a large number of rooms for recreation and hobbies. The premises for various art classes are designed - pottery, choreography, music, frescoes. Also a room with an entertainment function - a cafe with a terrace, a theater. While the first floor is designed for the general public, on the second floor there are mainly rooms for a narrower circle - a universal hall (multifunctional), meeting rooms, museum, library. Both on the first and on the second floor there are all utility rooms (bathrooms, kitchen), auxiliary rooms (dressing rooms, boilers and boiler room, rooms for museum exhibits, reserves of the exhibition hall).

The object of research is a designed center with cultural, educational, artistic function and development of the adjacent territory.

The subject of research - cultural and educational buildings are designed in the style of deconstructivism.

The object of research is a designed center with cultural, educational, artistic function and development of the surrounding area.

The subject of research - cultural and educational buildings are designed in the style of deconstructivism.

The purpose of the study: to analyze examples and identify trends in deconstructivism, which will help to adhere to the chosen style as accurately as possible, while not losing authenticity.

Scope of research: to analyze examples and identify trends in deconstructivism, which will help to adhere to the chosen style as accurately as possible, while not losing authenticity.

Results of the research. To study and analyze the best modern examples of deconstructivism, to analyze historical experience, in order to integrate it into your project of the Bruno Schultz Cultural and Art Center.

Key words - cultural and artistic center, Bruno Schultz, deconstructivism, integration of international experience in designing multifunctional centers.

List of used literature sources.

1. Deconstructivism in the context of architectural ideology. Korol E.I., Kryvoruchko O.Y., Visnyk NU "LP", issue 32, 2004. - p. 62-66.
2. <http://history.org.ua/LiberUA/978-966-00-1359-9/978-966-00-1359-9.pdf>
3. <https://uk.wikipedia.org/wiki/>
4. <https://konst.com.ua/deconstructivism/>
5. <https://konst.com.ua/deconstructivism/>
6. <http://dan-project.com.ua/uk/1520-2/>
7. <http://www.am-metropolis.org.ua/uk/arhstyles/67-dekonstrukt.html>

ВСТУП

Тема даної бакалаврської кваліфікаційної роботи «Культурно-мистецький центр імені Бруно Шульца в місті Дрогобич». Для розробки даного проєкту було прийняте рішення використовувати стиль деконструктивізм, так як сама творчість Бруно Шульца дуже близька до цього стилю.

Деконструктивізм частіше називають саме не напрямком архітектури, а її повним запереченням. Якщо в споруди немає стін або вікна – це нормально. Однак деконструктивісти все ж мають точку опори, нею служать конструктивізм і постмодернізм. Здебільшого об'єкти не функціональні. Форми і конструкції ускладненої, крикливої та часом агресивної форми. Сама творчість Бруно Шульца надихає саме на використання деконструктивізму, все його життя, світогляд насправді деконструктивістський.

Творчість Бруно Шульца сприяє змістовним та фундаментальним проєктам. Метою проєкту була розробка культурно-мистецького центру імені Бруно Шульца у найближчому для нього стилі деконструктивізму, розробка багатофункціонального комплексу для культурних та мистецьких заходів, а також майстерні скульптури, хореографічний клас, музичні класи, майстерні гончарства та фресок, зимовий сад. Розробляючи велику площу проєктування (1,42 га), завданням було максимально комфортно пропрацювати територію, озеленити відпочинкові зони, продумати внутрішні простори, притримуючись всіх правил деконструктивізму. Таким чином і був виконаний проєкт культурно-мистецького комплексу імені Бруно Шульца.

РОЗДІЛ 1.Бруно Шульц – мистець, художник, письменник

Представляючи Бруно Шульца як натхненника свого проєкту важливо розповісти чим саме він став визначним, хоч і посмертно, та як саме відзначився не лише у своїй країні (хоча важко сказати котра країна була насправді рідною для письменника).

Бруно Шульц (пол. Bruno Schulz) народився [12 липня 1892](#) у місті Дрогобич на той час Австро-Угорська імперія. Він був наймолодшим сином Якуба Шульца, котрий походив із Судової Вишні. Батько був власником крамниці тканин, що знаходилася у Дрогобичі на площа Ринок, 10. Матір'ю була Гендель-Генрієтта з дому Кухмаркер, котра походила із родини дрогобицьких торговців лісом і власників тартака. Окрім Бруно, в родині Шульців було іще двоє дітей – Ізидор і Ганя. [1]

У 1910 році Б.Шульц отримує атестат із найвищими оцінками та рекомендацію до прийняття на навчання в університеті. Порадившись з родиною, Б.Шульц здає вступні іспити та не малярство, а на будівельний факультет Львівської Політехніки. Батько мистця хворіє, через що родина змушена ліквідувати крамницю та переселитися у дім сестри Шульца Гані Гофманової по вул. Беднарській.

Б.Шульц все ж був по офіційних даних польським письменником та художником єврейського походження. Усі свої твори він писав польською мовою. Уже на сьогоднішній день книги письменника прирівнюють до творів Марселя Пруста та Франца Кафки. Славу світового рівня Б.Шульц здобув лише посмертно.

Уся творчість Бруно Шульца базована на враження та переживаннях дитинства, котре пройшло у патріархальній єврейській родині у місті Дрогобич. Насправді галицькому місті, котре на той час було під владою Австро-Угорщини вдалося пробудити талант митця певним своїм укладом, традиціями та ритуалами.

Найбільше прославився Б.Шульц своїми літературними творами «Цинамонові крамниці» та «Санаторій під клепсидрою».

Згідно метричних книг митець народився в передмісті Міські Загороди (Zagrody Miejskie, західна околиця за Ринком) у будинку під №437.

Навчався він у Дрогобицькій державній гімназії імені Франца Йосифа I, далі у Львівському політехнічному інституті, а згодом у Віденській академії мистецтв. Також проходив стажування у Парижі та Варшаві.

Згодом у 1924–1941 роках Бруно Шульц працював вчителем рисунку та трудової праці у державній чоловічій гімназії ім. Короля Владислава II Ягайла у місті Дрогобичі. Анджей Хцюх був одним з його учнів, котрий тепло згадував свого учителя.

Бруно Шульц був письменником та живописцем, талант якого розбуджений надчутливим, незвичним сприйняттям навколишнього середовища. Таким чином невичерпним джерелом натхнення для майбутнього мистця стало дитинство. «Мистецтво, яке мені найближче – це вміння повертатися в минуле, у дитинство. Коли б була можливість спрямувати час у зворотний бік, якоюсь прихованою стежкою потрапити в дитинство, знову пережити його повноту і все об'ємність – це стало б надбанням «геніальної, месіанської доби», яку обіцяють і якою клянуться всі міфології світу» – зізнавався Бруно Шульц, котрий зростав у багатомовному середовищі: в родині спілкувалися польською та німецькою мовами, а на вулиці була присутня ще й українська та їдиш.

На поч. 20-х рр. Шульц працював над циклом малюнків «Книга ідолопоклонництва», брав участь у колективних експозиціях у Варшаві та Львові. В той самий час він у містечку Закопане познайомився з письменниками В.Риффом та Деборою Фогель. Надалі листування з цими митцями склали основу дебютної книги Бруно Шульца «Цинамонові крамниці», котру йому вдалося видати лише з допомогою відомої письменниці Зофії Налковської. Дебют Шульца стає сенсацією у Польщі. З ним починають знайомитися представники літературного молодого покоління: Вітольд Гомбрович, Юліан Тувім, Тадеуш Бреза. Його оповідання із задоволенням друкують у великих журналах.

На часі виникає дискусія, у котрій Бруно Шульц отримує змогу сформулювати своє відношення до основ поетики «Цинамонових крамниць»: «Я вважаю «Крамниці» автобіографічною повістю. Не лише тому, що вона написана від першої особи і що в ній можна знайти події та переживання дитинства автора. «Крамниці» – автобіографія, а швидше – духовний родовід, оскільки в ній відтворено духовне походження аж до тих глибин, де воно переходить у міфологію, тоне в міфологічному сні. Мені завжди здавалось, що витoki індивідуального духу, якщо досить глибоко дослідити їх, губляться в яких-небудь міфічних нетрях. Це останнє дно, далі якого проникнути не можна». Наступного року після дискусії у програмному есе «Міфізація реальності» Бруно Шульц розвинув ідеї поетики міфологізації та зробив їх основою теорії своєї літературної творчості. Дотримуючись лінії Мартіна Гайдеггера, він у пошуку зв'язку між причинною наслідковістю дійсності та законами поетичної мови. Слово у Бруно Шульца – це носій першоміфу, у зв'язку з чим мету поезії він бачить в розкриванні основ буття, котрі сховані в слові та в поверненні до джерела слова і життя. Після появи на світ «Цинамонових крамниць» Бруно Шульц переживає найбільш плідний період творчості. Він розпочинає роботу над книжкою «Санаторій під клепсидрою», активно береться до перекладу «Процесу» Франца Кафки.

Як мистець, Бруно Шульц формувався під впливом таких відомих філософів, як Карл Густав Юнг та Франц Кафка. З виходом 1937 року «Санаторію під клепсидрою» період творчих успіхів та надій завершився. Усі його потуги видати свої книги в Європі, а також зорганізувати виставку творів свого живопису завершилися провально. Так сталося, що особисті невдачі Б.Шульца розвивалися паралельно з трагічними подіями у Європі. В 1939 р. спалахує Друга світова війна, що спричинило переживання Б.Шульцом у Дрогобичі прихід та відхід нацистських та радянських військ. Його заставляють рисувати портрет Йосифа Сталіна та полотно «Звільнення народу Західної України», а згодом заарештовують за використання у картинах голубих та жовтих кольорів. За час німецької окупації мистець знаходиться в єврейському гетто, а згодом трагічно гине від кулі німецького офіцера.

Офіційно 1992 рік був проголошений ЮНЕСКО роком Бруно Шульца. Хоча й широка слава до нього прийшла помертвено та його книги «Цинамонові крамниці» та «Санаторій під клепсидрою» на сьогодні перекладені на всі європейські мови, а також на японську, гебрайську та корейську.

Знову ж таки Франція удостоїла мистця, хоч і помертвено, найпрестижнішої літературної премії, також Канський фестиваль присудив високий приз за фільм за мотивами повісті «Санаторій під клепсидрою». В Центрі єврейської історії на Манхеттені (США) репрезентовані документи, котрі пов'язані з біографією Б.Шульца. В Дрогобичі ізраїльтяни вирубали п'ять фресок Бруно Шульца, їх вивезли у меморіальний музей Холокосту в Ізраїлі. Саме ці фрески відкрив для світу німецький режисер Б.Гейслер.

Сьогодні кілька країн борються за право вважати Бруно Шульца «своїм» мистцем, хоч декілька десятиліть назад його творчість отримувала визнання лише серед відданих прихильників його таланту, перш за все у Польщі. Бруно Шульц на даний час вважається одним з тих світових митців, котрі не тільки відобразили дух сучасної їм епохи, але й своєю творчістю посприяли формуванню нової гуманітарної стратегії. Ідеї міфологізму, що були впроваджені та відроджені в кінці ХІХ ст. завдяки творчості Фрідріха Ніцше та Ріхарда Вагнера, в ХХ ст. стали однією з провідних категорій культури. Проза Бруно Шульца насправді звертається не стільки до особистої біографії чи історії творця, скільки до інтерпретації вічних думок, котрі закладені в основу біблійського міфу.

Галицькі реалії, а саме, вулиці міста Дрогобич, магазини, гімназія, театр стали для письменника постійним джерелом мистецького натхнення як Вітебськ для М. Шагала чи Дублін для Джеймса Джойса. Міфологічний образ Міста, створений творчою уявою Бруно Шульца – це символічний простір, йому притаманні універсальні риси, вони знову ж таки витворені Шульцем Усесвіту, мають конкретні обриси того ж Дрогобича.

Важливими та рушійними моментами у житті Бруно Шульца стали такі дати як:

- У 1915 році був спалений російськими окупантами родинний маєток Шульців у місті Дрогобич;
- Того ж року 23 червня батько Якуб помирає у віці 69 років;
- У 1918 році Бруно доєднується до, створеної молодими прогресивними шанувальниками творчості зібраними з єврейської інтелігенції Дрогобича, групи Kalleia, одночасно з тим активно само розвивається та багато читає, малює;
- У 1920 році він розпочинає активну роботу над «Ідолопоклонною Книгою» (Kiega balwochwalcza)
- У березні 1922 році стає учасником колективної виставки у варшавській Zachęcie;
- У червні того ж року бере участь у колективній виставці Товариства приятелів красних мистецтв (Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, TPSP) у місті Львові
- В 1923 році Бруно Шульц виїжджає до Варшави. За участю п. Кейлін, з котрою познайомився у Кудові, він виконує ряд замовлень на портрети. Декілька його робіт було експоновано на «Виставці праць єврейських художників» у Вільні;
- Влітку 1928 року в місті Трускавець проходить виставка рисунку, графіки та олійних робіт Бруно Шульца. Його починають звинувачувати в демонстрації порнографії та починають вимагати закриття виставки;
- Та знову ж таки у 1929 році, Бруно Шульца іменують одним з найвідоміших мешканців міста Дрогобич;
- У травні 1930 року Б.Шульц виставляється зі своїми роботами в залі Львівського Салону, також презентує свої роботи у Кракові на виставці єврейських художників. Відпочиваючи у Закопаному Шульц знайомиться з Деборою Фогель – єврейсько-польською письменницею, перекладачкою та істориком мистецтва.
- У 1931 році у краківському TPSP відбувається спільний показ праць Бруно Шульца, Ганни Кжетуської та Станіслава Подгурского;

- В грудня 1933 року Бруно Шульц дебютує як письменник у Wiadomosciach Literackich зі своїм оповіданням «Птахи», і саме в той час видавництво «Rój» публікує його «Цинамонові крамниці»;
- Вже у 1934 році в пресі друкують його оповідання «Друга осінь», «Липнева ніч», «Геніальна епоха»;
- А у 1935 році у часописах друкують оповідання: «Книга», «Додо», «Едзьо», «Санаторій під Клепсидрою» та ін.;
- 1937 видавництво «Rój» видає «Санаторій під Клепсидрами»;
- У листопаді 1938 року письменник Бруно Шульц отримує Золотий Лавр Польської Академії Літератури;
- В 1939 році виходить остання стаття Бруно Шульца – це стаття «Зоф'я Налковська на тлі своєї нової повісті» («Skamander», 108–110). В анкеті Wiadomosci Literackich – «В майстернях польських письменників і вчених» Шульц повідомляє про підготовану нової книжки, що складалася б з чотирьох довгих оповідань;
- 11 вересня 1939 року німецькі війська окупували місто Дрогобич та розпочалися перші страти євреїв. А вже 17 вересня до Польщі входять радянські війська, до 24 вересня німецькі війська покидають місто Дрогобич і Б.Шульц продовжує свою роботу учителем у школі;
- 1 липня 1941 року німецькі війська знову повертаються до Дрогобича. Школи закривають і Шульц вкотре втрачає роботу. Знову ж таки розпочинаються репресії проти єврейського населення. Щасливі обставини підводять Шульца під опіку Фелікса Ландау, він залучає його до малярських робіт, до виконання стінопису в дитячій кімнаті вілли, де мешкав Ландау та в казино гестапо.
- 27 листопада 1941 року було страчено багато євреїв у місті Борислав, серед яких були Анна Плоцкер та її наречений, що стало страшним ударом для Бруно Шульца. В той самий час розпочинається переселення єврейського населення до гетто, в тому числі Бруно Шульца з родиною переселено до одноповерхового бараку по вул. Столярській, 18;

- У 1942 році Бруно Шульц намагається переховати свої рукописи та рисунки, для цього сформував їх у кілька тек і передав особам поза гетто. Шульц був уже хворим, виснаженим, голодним та знаходився у глибокій депресії. Варшавські друзі допомагають йому з фальшивими документами про арійське походження та розпочали підготування до втечі з Дрогобича;
- Уже 19 листопада він був забезпечений фальшивими документами та грішми та вирішує втікати з Дрогобича. Ідучи по хліб до юденрату, він потрапляє під «дику акцію» місцевого гестапо проти євреїв. Так він загинув на вулиці від кулі Карла Гюнтера – гестапівця та його противника Ландау.

Якщо повертатися до творчості, то більшість художніх робіт та рукописів Бруно Шульца було втрачено, навіть місце, де був похований мистець втрачено. Найбільша збірка рукописів, рисунків, графік та листів Бруно Шульца зберігається у Варшавському музеї Літератури ім.Адама Міцкевича, декілька рисунків перебуває у Львівській галереї мистецтв. Кілька реставрованих фресок з вілли Ландау, виконання Б.Шульца має на збереженні музей «Дрогобиччина». Нещодавно у фондах відділу мистецтв Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України була виявлена одна з графік Шульца, котра вважалась втраченою.

Обираючи Бруно Шульца для присвоєння його імені культурно-мистецькому центру я керувалася тим, що цей видатний діяч достойний пам'яті для майбутніх поколінь. Бруно Шульц нехай посмертно здобув всесвітню славу, але в час життя мав дуже нелегку та трагічну долю.

У своїх графічних роботах він внутрішньо, напевне, найближче стоїть до «Капрічос» Гойї. «Сон розуму, вивільнена підсвідомість, розмиті рамки між уявою та реальністю— характерні ознаки, притаманні художній творчості Шульца, присутні й в роботах його сучасника Станіслава Ігнація Віткевича та цілого ряду художників експресіоністичного напрямку – Егона Шіле, Альфреда Кубіна. Сам Віткаци бачить приналежність Шульца як графіка до демонологів. І справа тут не в демонічних персонажах, а в тому темному тлі, яке ховається на

самому дні людської душі, і крізь яке, лише завдяки значним зусиллям волі і роботі самої душі, проростають інші, гуманістичні почуття. Найвідоміший цикл його рисунків – «Ідолопоклонна книга» викликав у свій час різну реакцію – від визнання Шульца як талановитого художника до звинувачень у порнографії. Частина рисунків виконана олівцем, а частина важкою і рідковживаною технікою «cliche-verre» (продряпування на засвіченому фотопапері).

Його літературні твори почали друкуватись завдяки письменниці Зоф'ї Налковській, яка стала його покровителькою у літературному світі Варшави. Він несподівано стає сенсацією сезону, з ним листуються такі значні постаті польської культури, як Станіслав Ігнацій Віткевич, Юліан Тувім, Вітольд Гомбрович.» [2]

Шульц втікаючи у свою уяву, магічно володів даром за допомогою слова та олівця витворювати химерний світ. Він був переконаний, що серед усіх цінностей земного життя, найвартісніше це духовний світ людини. У його творах та листах можна відкрити лише частина айсбергу, котрим насправді було напружене внутрішнє життя мистця.

Найвідоміші літературні твори: «Цинамонові крамниці», «Санаторій під клепсидрою».

Перше видання «Цинамонових крамниць» Бруно Шульца можна побачити у музейній кімнаті в приміщенні педагогічного університету.

Повний переклад українською мовою цих творів Бруно Шульца виконав Андрій Шкраб'юк.

Також у 2014 році, за версією видання Drohobyczer Zeitung, книга Бруно Шульца «Цинамонові крамниці та всі інші оповідання» (в перекладі Ю. Андруховича) увійшли до переліку Топ-5 популярних книг про Дрогобич. Книга отримала чисельну кількість відгуків від читачів та критиків і стала найбільш купованою книгою дрогобицького автора в Україні. У 2018 році за версією видання Zmistovno.com.ua входить у Топ-5 найвідоміших письменників міста Дрогобича.

Після тривалих переговорів між Ізраїлем та Україною, котрі були координовані Президентом В. Ющенком, в Єрусалимі віце-прем'єр-міністром

Іваном Васюником підписали протокол, згідно котрого меморіальний комплекс «Яд-Вашем» отримує право користуватися розписами 20 років (з усіх відомих фресок три передані музею «Яд-Вашем», решта п'ять– перебувають після реставрації в Україні в музеї «Дрогобичинна»).

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1.

Творчість Бруно Шульца захоплює біографів та дослідників, але художній світогляд автора так і не знайшов ні наслідувачів, ні продовжувачів. Про Б. Шульца переважно згадують в алюзіях, стилістичних ремінісценціях, однак немає послідовників його творчості, які б намагалися підтримати шульцівську філософію, в творчості котрих в центрі уваги була б саме його естетика. Серед найновіших напрямків дослідження творчості Б. Шульца є розгляд літературних втілень у творчості польських та українських, а також іспанських, німецьких та навіть нідерландських письменників. Іншим напрямком є потуги інтерпретації авторського тексту та спроби прочитань Бруно Шульца. Складність сприйняття прози мистця залежить від здатності людини відчувати слово та образ, від культури і освіченості.

Вивченням творчості і життя Б. Шульца займалися вчені та критики з різних країн. Та якщо критично поглянути на життя та творчість видатного митця найближчим по духу був для нього деконструктивізм, чим це зумовлено кожен може зробити висновок сам, але відповідність творчості Бруно Шульца та обраного стилю деконструктивізму під розробку його мистецько-культурного центру в його рідному місті думаю не викличе жодних суперечок.

РОЗДІЛ 2

2.1. Деконструктивізм в архітектурі

Реалізація проекту культурно-мистецького центру імені Бруно Шульца у стилі деконструктивізму було не безпідставним рішенням, тому ми коротко проанонсуємо використаний стиль, а також розглянемо аналоги вибраного рішення.

Деконструктивізмом є напрям сучасної архітектури, котрий був заснований на застосуванні у будівельній практиці, базованій на ідеях французького філософа Жака Дерріда. Та іншим джерелом натхнення послідовників деконструктивізму є радянський конструктивізм 20-х рр. XX ст. Для проектів деконструктивістів характерні візуальна ускладненість, несподівано поламані форми, підкреслюється контрастне вторгнення у міське середовище. [3] Надалі свій розвиток ці ідеї підтримали періодичні видання Рема Колгаса.

Саме розмірковування Жака Дерріда про здатність до існування «конфліктної» архітектури, котра заперечує та скасовує саму себе, стали основою теорії деконструктивізму. Надалі ці ідеї розвинув Рем Колхас у своїй періодиці. Особливо гучно деконструктивізм заявив про себе у будівлях пожежної частини «Вітра» Захи Хадід (1993) і музею Гугенгайма в Більбао Френка Гері (1997). Саме ці будівлі і прийнято вважати основними маніфестами цього напрямку архітектури.[4]

Узагальнюючи, сьогоденне проектування розглядається поняття деконструктивізму як таке, котре суперечить упорядкованості та раціональності модернізму і постмодернізму.

Цей напрям часто охарактеризовують як один з найбільш візуально неймовірних та заплутаних видів мистецтва, котрі колись розроблялися. Деконструктивісти свою основну увагу зосереджують на волі форми, а не на функціональних потребах. Їхня основна задача подивувати глядача, залишити в його уяві образ, котрий запам'ятається на довгий час, а в інтер'єрі у

переважній більшості випадків використовується ще більш дивніші речі, аніж в зовнішньому оформленні.

Сучасне проектування, котре використовує стиль деконструктивізм – це чисте відображення віртуального світу з його нетрадиційними матеріалами, контрастними кольорами, взаємопов'язаними обсягами та нескінченними просторами.

Сучасне проектування єдиним обмеженням у свободі архітектури стилю деконструктивізму розглядає суперечність між загальноприйнятими законами та правилами гармонійності середовища.

«Віртуалізовані та чудернацькі інтер'єри своїм завданням, перш за все, поставили намагання позбутись стереотипів. Звільнити інтер'єри, меблі та й архітектуру загалом від нав'язливої монотонності й необхідності використання стандартизованих і повторюваних елементів. Для інтер'єрів і будівель в стилі деконструктивізму основними характерними ознаками є внутрішня напруженість форм, різкі та контрастні кольори. Саме ці елементи творять спокійне та зручне середовище радше на підсвідомому рівні, аніж на рівні усвідомленого сприйняття. Найвідомішими представниками цього напрямку в царині архітектури вважаються Френк Джері, ЗахаХадід, Рем Кіолхаіс, Пітер Айзенман, Бернард Тмулле, Даніель Лібескінд, архітектурне бюро “Куп Хіммельблау”.» [5]

Деконструктивізм – це таке собі питання зодчих до самих себе.

Така поставлена задача позбавити сучасне проектування від впливу популярної естетики, антропоцентризму та корисності. А загалом – чи можливо створити будинок, відрікаючись від усіх фундаментальних базисів таких як рівновага, слідування вертикальним та горизонтальним напрямом, таким чином, децентралізовувати будову? Для деконструктивістів архітекутра– це мова. Це «кам'яний текст», котрий передає суть ідеї. Насправді архітектор стає розповідачем, котрий свої захоплення висловлює не словесно, а в дивовижних матеріалах та формах будівель.

До речі, яскравим представником напрямку деконструктивістів є Даніель Лібескінд, котрий розвивав та модифікував теми деформацій.

«Лінія завжди перпендикулярна вібрації, що випускається Богом, який вперше поцілував трикутники, які потім стали рівносторонніми ...», – архітектор-деконструктивіст Даніель Лібескінд, стаття «Поверхня повинна померти. Доведення».

Даніель Лібескінд надзвичайно дивна, і в той же час геніальна людина. В своїх текстах він використовує абсолютно незвичні прийоми: можемо зустріти перевернуті букви, цифри, які вклинюються між букв, звивисті рядки – він різноманітними способами створює шифр. Так само використовує кілька мов, навіть ті, яких не існує. Такий же підхід він використовує і в архітектурі.

Деконструктивізм називають частіше не напрямком архітектури, а її запереченням. Якщо в споруді відсутні стіни або вікна – це нормально. Однак у деконструктивістів все ж є точка опори, це конструктивізм і постмодернізм. Найчастіше об'єкти не функціональні. Форми і конструкції мають ускладнену, крикливу і часом агресивну форму.

2.2.Аналіз аналогів стилю деконструктивізм

Аналізуючи аналоги виконані у стилі деконструктивізм варто відзначити кількох провідних. Крім Лібеськінда також є геніальні Френк Гері та Заха Хадід, а також Пітер Айзенманта Бернар Чумі – усі вони сходилися на тому, що архітектура може не лише нести певні функції, але й бути витвором мистецтва. Усі представники даної течії намагаються перевернути наше загальне уявлення про будівлі, їх функції та зовнішній вигляд. До того ж перевернути кардинально. Одним з найяскравіших прикладів стилю картинна галерея «Векснер-центр» Пітера Айзенмана. На стіни цієї галереї картини повісити неможливо, оскільки їх просто немає.

Створюється відчуття динаміки, zdeформована практично кожна пряма. Віконні рами можуть бути перекручені, опори, стояти під кутом, також і не виконувати своїх функцій – наче протест канонам архітектури. Горизонталі та вертикалі можуть слабо відрізнятися, усе зливається в один єдиний хаос. Деконструктивізм – це скоріше не мова, це суцільні неприборкані емоції, які несуть цей хаос. Це емоції, які передають почуття і думки, ідеї, це експресія в чистому вигляді.

Деконструктивізм практично остання сходинка модернізму, він наче кричить про те як людям треба переглянути свій погляд шаблони та відсторонитися від прагматизму та наново осмислити отриманий досвід.[7]

Деконструктивізм як напрям в сучасній архітектурі появляється у 80-х рр. ХХ ст. та був заснований на застосунку в будівельній практиці ідей французького філософа Жака Дерріда, котрий критикуючи метафізику усіх форм сучасної європейської свідомості, притримується думки про принцип «буття як присутності» та абсолютності сьогодення. Вихід з цієї метафізичності Жак Деррид бачить в аналітичному розчленовуванні (деконструкції) найрізноманітніших творів гуманітарної культури для формування в них базових понять і шарів метафор. За визначенням Жака Дерріда, це не стиль, а швидше метод, підхід архітекторів до основ традиційного поняття архітектури як виду мистецтва. Це не руйнування побудованих будівель, а свідоме

провокування конфлікту між тим, як людина привикла сприймати мову та сенс, і тим, що вона бачить.

Наступним джерелом натхнення для деконструктивістів став радянський конструктивізм 20-х рр. XX ст. Для проектів деконструктивізму характерні візуальна складність, несподівані зламані форми, підкреслено агресивне вторгнення в міське середовище. Найбільш відомі архітектори даного напрямку: Пітер Ейзенман, Даніель Лібеськинд, Френк Гері, Заха Хадід. В якості джерел архітектори, що працюють в стилі деконструктивізму, обирають авторів російського авангарду. Так, наприклад, Рем Коолхас і Заха Хадід в своїй роботі орієнтовані на пізній авангард і особливо на «антигравітаційну» архітектуру Івана Леонідова. Інших авторів, навпаки, привертають динамічні архітектурні і живописні композиції раннього авангарду, особливо урівноважені композиції братів Весніних.

Унікальна гостра образність і авторська індивідуальність деконструктивізму дозволяє припустити, що цей стиль – один зі шляхів архітектури майбутнього. Деконструктивізм спрямовує час споруди вперед, виявляючи сьогодні її потенційні майбутні стани. Прийдешнє стає справжнім, а сьогодення скорочується до миті. Художній час творів цього стилю обганяє час фізичний. [7]

Приклади сучасного деконструктивного проектування представлено у Додатка (рис. 8–21)

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2.

Підводячи висновки по даному розділі я намагалася аргументувати саме цей стиль для розробки культурно-мистецького центру імені всесвітньо відомого Бруно Шульца. Стиль деконструктивізму дозволить максимально близько передати культурну спадщину мистця.

Будучи доволі сміливим у своїй творчості Бруно Шульц став прикладом для багатьох молодих як письменників, так і художників, його спадщина до сьогодні надихає.

У виконаному проєкті я підтримала сміливість та неординарність поглядів Б.Шульца і в цьому надзвичайно допоміг, використаний мною стиль деконструктивізм. На мою думку, саме цей стиль найкраще підходить.

РОЗДІЛ 3. Опис конструктивно-архітектурного вирішення

Проект культурно-мистецького центру імені Бруно Шульца виконаний з дотриманням усіх традицій деконструктивізму. Поставивши перед собою мету максимальної розробки території та самого центру, щоб зробити їх максимально поліфункціональними. На території проєктована двохповерхова забудова. На першому поверсі мистецько-культурного центру заплановано такі приміщення як театральна зала з дотичними до неї гримерками та перед театральним репетиційним приміщенням, кафе з терасою, хореографічний клас, майстерня фресок, майстерня гончарства, музичні класи, зимовий сад. Окрім цих приміщень є також розраховано наявність медпункту, санвузлів, бойлерної та котельні, кухні. Усі приміщення продумані з дотриманням усіх санітарних норм.

На території культурно-мистецького центру передбачений паркінг та розроблений ландшафтний дизайн усієї території, щоб максимально комфортно вписати деконструктивістський центр в міське середовище Дрогобича.

Культурно-мистецький центр повинен бути місцем культурного, просвітницького, ознайомчого відпочинку, де кожен знайде для себе відповідне заняття, котре допоможе йому відпочити. Для одного це театр, для когось спеціалізована творча студія (вокал, музика, скульптура, гончарство, фрески, хореографія), для інших музей, бібліотека, зимовий сад. Центр імені Бруно Шульца я намагалася максимально вписати в міське середовище міста Дрогобич.

Культурно-мистецький центр — це те місце, де кожна талановита людина включаючи викладачів та адміністрацію того ж центру, може знайти можливість показати, на що він здатний. Атмосфера повинна сприяти відпочинково-культурному настрою.

РОЗДІЛ 4. Архітектурно-конструктивна частина.

I. Будівельні рішення

Характеристика ділянки будівництва та природні умови та конструктивне вирішення споруди

№ п/п	Показники	Характеристика показників, прийняте вирішення
1	Адреса ділянки Особливості розміщення	«Мистецько-культурний центр імені Бруно Шульца у місті Дрогобич»
2	Кліматичний район, Панівні вітри Характеристичне навантаження	I Північно-західні Вітрове (W_0) 520 Па; Снігове (S_0) 1310 Па.
3	Інженерно-геологічні умови, підземні води - максимальний рівень, агресивність,	Згідно з технічними висновками ВАТ «Геотехнічний інститут» в геоморфологічному відношенні, ділянка розташована на Львівському плато. Геологічна структура ділянки на глибині 10 м складається з чотирьох техніко-геологічних елементів (ІГЕ): 1. пухкий ґрунт;

		2. запилений пісок; 3. напівтверда глина 4. скелястий рельєф. Гідрогеологічні умови ділянки характеризуються наявністю четвертинного водоносного шару та комплексу неогенового водоносного шару. Води четвертинного горизонту, що відносяться до бетону W4, є водонепроникними на портландцементі в зоні вологості "Звичайна волога" (SNiP 2.03.11-85) і слабо агресивні щодо водню. Води неогенового комплексу в скупченнях пісковиків у глині ІГЕ-5 не мають агресивних властивостей. Максимальний рівень підземних вод на період розвідувальних робіт встановлений відповідно. 309,10м. Неприятливих фізико-геологічних процесів та будівельних явищ не існує. Техніко-геологічні умови на ділянці ускладнюються наявністю геологічно го шару пухкого ґрунту, товщина якого може досягати 2,8 м. Запланована площа забудови включена до категорії опору зсув у 1. (стр. 3.2.9.3 у ДБН А.2.1-1-2008). Категорія складності техніко-геологічних умов - III (Додаток Й. ДБН А.2.1-1: 2008). Категорія заземлення підшипників за сейсмічними властивостями - I (інше) згідно з таблицею 1.1 ДБН В.1.1-12: 2006.
4.	Сейсмічність	Сейсмічність району - 6 балів та через деякі складні геологічні умови сейсмічність, що розташовується на майданчику будівництву – 7 балів
5	Конструктивна схема споруди	1) Каркасно-балкова Самонесучі зовнішні стіни в осях А -У, 1-19
6	Обґрунтування прийнятого типу фундаментів	Беручи до уваги інженерно-геологічні умови території та конструктивну, конструктивну схему, наявність підземної автостоянки прийнята серія монолітних плитних фундаментів

		товщиною 300, буронабивних паль 300х300 глибиною 6 м.
7	Основні конструктивні елементи споруд. Прийняті конструкції та вироби	1) Товщина зовнішніх самонесучих блочних стін – 400 мм Колони: залізобетонні монолітні 400х400мм Плити перекриття з вкладками екструдованого пінополістеролу та покриття монолітні залізобетонні товщиною 250 мм. 2) Колони: залізобетонні монолітні перетином 400х400мм. Основний ригель: залізобетонний монолітний 500х400 Плити перекриття та покриття монолітні залізобетонні товщиною 250 мм. Перекриття має деформаційний шов, оскільки протяжність споруди 91,4 м Плити перекриття та покриття монолітні залізобетонні товщиною 250 мм. Діафрагми жорсткості – залізобетонні стіни 400 мм, Сходи – залізобетонні Підпірні стінки монолітні залізобетонні шпунтованого типу січенням 500мм
8	Герметизація введів та випусків інженерних мереж	Згідно з альбомом "Типичные детали уплотнения вводов инженерных сетей в гражданские здания". Комплект 7373-3 Вільнюського інституту проектування міського будівництва.

Просторова жорсткість корпусу громадської функції, підземний паркінг забезпечена залізобетонним монолітним каркасом із колон та ригелів, вертикальними плоскими діафрагмами жорсткості, монолітними залізобетонними плитами перекриття та покриття, що дозволяє мати власну конструктивну незалежність. Просторова жорсткість решти блоків забезпечена каркасом та ригельним перекриттям. Між всіма блоками будівлі в межах осей передбачені деформаційні шви.

2.Протипожежні заходи

Протипожежні заходи розроблялись з метою захисту від пожежі та обмеження ризиків ,що призводять до небезпек для людини та суспільства, їх майна,

оточуючого середовища, що вживається під впливом вогневого впливу під час пожежі.

Для виконання даної мети закладено ряд проектних та конструктивних рішень згідно ДБН В.1.1-7-2002, ДБН В.2.5-56:2016, ДБН В.2.3-15:2007, ДБН В.2.2-15-2005, ДСТУ Б В.2.5-38-2008, а саме:

- для забезпечення несучої, теплоізолюючої здатності та цілісності конструкції за певний період часу під час пожежі утворили серію несучих конструкцій (колони, поперечні балки, стіни, перекриття, сходи і т. д.) відповідно до необхідних межам вогнестійкості, тобто виведення з експлуатації робочого обладнання з урахуванням правильності зламів, необхідних захисних шарів бетону для армування виробів, а також можливості крихкого руйнування бетону;
- в будівлі передбачена система блискавкозахисту. Армування залізобетонних колон застосовується як природний дренаж і пов'язане з армуванням фундаментів;
- розроблені конструкції під навантаженням для можливості проїзду пожежних машин.

3. Заходи по охороні праці і техніці безпеки

Монолітні залізобетонні конструкції виготовляти відповідно до Закону України "Про охорону праці", ДБН А.3.2-2-2009 "Охорона праці та промислова безпека в будівництві. Основні положення", ДБН А.3.1 -5- 2009 " Організація будівельного виробництва "та інших чинних нормативних актів.

Монолітні залізобетонні конструкції виготовляються кваліфікованими робітниками, які прийняли Інструкцію з охорони праці та мають відповідні дозволи на відповідні роботи. Працівники знайомі з інструкцією з безпечних методів праці, розробленою відповідно до "Положення про підготовку інструкцій з охорони праці". Інструкції можна отримати на робочому місці та у відповідальній особи.

Машини, механізми, обладнання, запаси, інструменти та приладдя відповідають видам виконуваних робіт і перебувають у належному стані.

4.Нормативні документи

- ДБН В.2.6-98:2009 «Конструкції будинків і споруд. Бетонні та залізобетонні конструкції. Основні положення»

- ДСТУ Б В.2.6-156:2011 «Конструкції будинків і споруд. Бетонні та залізобетонні конструкції з важкого бетону. Правила проектування»
- ДБН В.2.2-15-2005 «Будинки і споруди. Житлові будинки. Основні положення (зі змінами № 1, 2, 3)»
- ДБН В.2.2-28:2010 «Будинки і споруди. Будинки адміністративного та побутового призначення»
- ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 «Захист від небезпечних геологічних процесів, шкідливих експлуатаційних впливів, від пожежі. Будівельна кліматологія»

ВИСНОВКИ

Розроблена проектна пропозиція культурно-мистецького центру імені Бруно Шульца, на мою думку, є надзвичайно актуальною для міста Дрогобич. Як почесний мешканець Дрогобича, офіційно оголошений, Бруно Шульц як ніхто заслуговує на вшанування своєї пам'яті. Виконаний у сміливому стилі деконструктивізму даний проект тим не менше вдало вписався в існуючий простір і гармонійно доповнив обличчя міста. Для хорошого фінального результату була зроблена низка пошукових робіт та досліджень:

- о Аналіз історії виникнення стилю деконструктивізм;
- о Вивчення творчого шляху Бруно Шульца;
- о Аналіз існуючих проблем та потреб сьогодення міста Дрогобич;
- о Аналіз світового та вітчизняного досвіду деконструктивістів;.
- о Пошук проектного рішення з варіантами розпланування приміщень.

Цей проект вирішує проблему критичної нестачі у місті Дрогобич культурно-освітницьких закладів такого масштабу. Варто зацентувати, що спроектовані площі не повинні працювати автономно або перетягувати всю увагу на себе, а бути лише зручним і зрозумілим доповненням існуючої міської забудови. Концепція не руйнуватиме середовища, лише гармонійно врізатися та оживляти його. Та в той же час внутрішній простір не буде повторювати банальні типові інтер'єри, а буде окремим самобутнім простором, існуючи одночасно окремо від всієї будівлі і разом з нею.

Новостворений простір має стати автечничним та атмосферним, самотнім простором для відпочинку та творчості городян, для культурного відпочинку та духовного насичення. В пам'ять про неординарну творчість Бруно Шульца новостворений культурно-освітницький центр стане осередком однодумців, скерований на творчий та духовний розвиток. На мою думку, усі поставлені перед собою завдання я виконала.

Список використаної літератури:

1. Деконструктивізм в контексті архітектурної ідеології. Король Є.І., Криворучко О.Ю., Вісник НУ «ЛП», випуск 32, 2004. – с. 62-66.
2. <http://history.org.ua/LiberUA/978-966-00-1359-9/978-966-00-1359-9.pdf>
3. <https://uk.wikipedia.org/wiki/>
4. <https://konst.com.ua/deconstructivism/>
5. <https://konst.com.ua/deconstructivism/>
6. <http://dan-project.com.ua/uk/1520-2/>
7. <http://www.am-metropolis.org.ua/uk/arhstyles/67-dekonstrukt.html>

ДОДАТКИ

Рисунок 1. Центр сучасного мистецтва Річарда Розенталя в Цинциннаті, США (Заха Хадід 2003 р.) Фото: viewmorepics.myspace.com

Рисунок 2. Даніель Лібескінд.

Рисунок 3. Даніель Лібескінд.

Рисунок 4. Даніель Лібескінд.

Рисунок 5. Заха Хадід.

Рисунок 6. Офісна будівля
«Джінджер і Фред» в Празі. Чехія.
(Френк Гері і Владо Мілуніч 1994 р.)

Рисунок 7. Пожежна частина
компанії-виробника дизайнерських
меблів «Вітра» в Вайлі-на-Рейні,
Німеччина, (Заха Хадід 1994 р.)
Фото: www.galinsky.com

Рисунок 8.

Рисунок 9.

Рисунок 10.

Рисунок 11.

Рисунок 12.

Рисунок 13.

Рисунок 14.

Рисунок 15.

Рисунок 16.

Рисунок 17.

Рисунок 18.

Рисунок 19.

Рисунок 20.

Рисунок 21.